

1. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף מ.

...אמר רב הונא: כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה - הותרה לו. הותרה לו סלקא דעתך? אלא נעשית לו כהיתר. אמר רבי אבהו משום רבי חנינא: נוח לו לאדם שיעבור עבירה בסתר ולא יחלל שם שמים בפרהסיא, שנאמר: ואתם בית ישראל כה אמר ה'... איש גילוליו לכו עבדו [ואחר] אם אינכם שומעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו. אמר רבי אלעאי הזקן: אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו, ילך למקום שאין מכירין אותו, וילבש שחורים ויתכסה שחורים ויעשה כמו שלבו חפץ, ואל יחלל שם שמים בפרהסיא. איני? והתניא: כל שלא חס על כבוד קונו - ראוי לו שלא בא לעולם; מה היא? רבה אומר: זה המסתכל בקשת, רב יוסף אומר: זה העובר עבירה בסתר! לא קשיא: הא דמצי כייף ליצריה, והא דלא מצי כייף ליצריה.

Rav Huna says: When a person transgresses and repeats his transgression, it is permitted to him. The Gemara questions this statement: **Can it enter your mind that the transgression is permitted to him** because he has sinned twice? **Rather, it becomes as if it were permitted to him**, as he becomes accustomed to this behavior and no longer senses that it is a sin. **Rabbi Abbahu says in the name of Rabbi Ḥanina: It is preferable for a person to transgress in secret and not to desecrate the name of Heaven in public**, as it is stated: **“As for you, house of Israel, so says the Lord God: Go you, serve everyone his idols, even because you will not hearken to Me, but My sacred name you shall not profane”** (Ezekiel 20:39). **Rabbi Ilai the Elder says: If a person sees that his evil inclination is overcoming him, he should go to a place where he is not known, and wear black clothes, and he should cover himself in simple black garments, and he should do as his heart desires, but he should not desecrate the name of Heaven in public.** The Gemara asks: **Is that so? But isn't it taught in a baraita:** With regard to anyone who does not care about his Creator's honor, it is fitting for him not to have come into the world. **What is this?** Who is considered to be one who does not care about his Creator's honor? **Rabba says: This is one who gazes at a rainbow**, which is described as: **“The likeness of the glory of the Lord”** (Ezekiel 1:28). **Rav Yosef says: This is one who transgresses in secret**, which shows that he fears other people but does not care about the honor of his Creator. The Gemara answers: This is **not difficult**, as **this source**, which says that one who transgresses in secret does not care about his Creator's honor, is referring to **one who can overcome his evil inclination** but nevertheless chooses to transgress in secret. **And that source**, which states that it is preferable for him to transgress in secret, is referring to **one who cannot overcome his evil inclination**.

2. תוספות מסכת קידושין דף מ. ד"ה ויעשה

פי' ר"ח ח"ו שהותר לו לעבור עבירה אלא כך אמר ר' אלעאי יגיעת דרכים והאכסנאות ולבישת שחורים משברים יצר הרע ומונעים אדם מן העבירה.

3. תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף טז.

רב יוסף אמר: זה העובר עבירה בסתר, כדרכי יצחק. דאמר רבי יצחק: כל העובר עבירה בסתר כאילו דוחק רגלי שכינה, שנאמר כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם רגלי. איני? והאמר רבי אלעאי הזקן: אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו - ילך למקום שאין מכירין אותו, וילבש שחורין ויתעטף שחורין, ויעשה מה שלבו חפץ, ואל יחלל שם שמים בפרהסיא! - לא קשיא: הא - דמצי כייף ליה ליצריה, הא דלא מצי כייף ליצריה.

Rav Yosef said: This is one who commits a transgression in private, in accordance with Rabbi Yitzḥak, as Rabbi Yitzḥak said: Whoever commits a transgression in private, it is as though he pushed away the feet of the Divine Presence, as it is stated: “Thus said the Lord: The heavens are My seat, and the earth My footstool” (Isaiah 66:1). If one believes that no one can see what he is doing in private, it is as though he said that God is absent from that place. He is therefore compared to one who attempts to remove God from His footstool. The Gemara raises a difficulty: **And is that so? But didn't Rabbi Ela the Elder say: If a person sees that his inclination is overcoming him, he should go to a place where he is unknown, and wear black, and wrap himself in black**, in the manner of mourners, because he should be ashamed of his weakness, **and do there what his heart desires, but let him not desecrate the Name of Heaven in public.** This shows that sinning in private is sometimes preferable to the public performance of a transgression. The Gemara answers: This is **not difficult**. This case, where one who commits a transgression in public has no concern for the honor of his Maker, occurs **when one is capable of overcoming his inclination** and fails to do so. **That case**, where it is preferable to sin in private, occurs **when one is incapable of overcoming his inclination**. He is therefore advised to, at the very least, refrain from desecrating God's name in public.

4. רבינו חננאל מסכת חגיגה דף טז.

והתניא [ר'] אילעאי הזקן אומר אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו כו' ח"ו שאילעאי הזקן התיר לעבור עבירה כלל אלא כך א' אם ראה אדם שיצרו מתגבר עליו באכילה ובשתיה ובמיני זמר ומתיירא שמא ישתכר ויבא לידי עבירה התיר לו לילך למקום אחר וילבש שחורים כל זה כדי לשבור את יצרו שהאכסניא לבו שבור כדאמרין כלבא בלא מאתיה שב שנין לא נבח. וכיון שעושה כן לבו נשבר ונמצא נמנע מאליו. אבל לעבור עבירה או אפילו שתיית יין במיני זמר המרגילין לשמחה אסור וכ"ש מה שהוא למעלה מזה והוא דלא מצי כייף ליה ליצריה...

5. תוספות מסכת חגיגה דף טז. ד:ה ויעשה מה שלבו חפץ

לגמרי משמע דמוטב לו לאדם שיעשה חפצו בסתר ולא בפרהסיא ולא כפר"ח דשילהי פ"ק דקדושין (דף מ. ושם) דפירש דח"ו שהיה מתיר לעשות עבירה אלא קאמר ילבש שחורים וילך למקום אחר דלבישת שחורים ואכסנאות משברין לבו ולא יבא לידי עבירה ויוכל לעשות מעכשיו מה שלבו חפץ דודאי אין יצרו מתגבר עליו וסוגיא דשמעתא אינו משמע כדבריו הכא ובריש פרק בתרא דמועד קטן (דף יז. ושם).

6. תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף יז.

הוא צורבא מרבנן דהוו סנו שומעניה. אמר רב יהודה: היכי ליעביד? לשמתיה - צריכי ליה רבנן, לא לשמתיה - קא מיתחיל שמא דשמיא. אמר ליה לרבה בר בר חנה: מידי שמיע לך בהא: אמר ליה: הכי אמר רבי יוחנן, מאי דכתיב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא אם דומה הרב למלאך ה' - יבקשו תורה מפיו. ואם לאו - אל יבקשו תורה מפיו. שמתיה רב יהודה. לסוף איחלש רב יהודה, אתו רבנן לשיולי ביה, ואתא איהו נמי בהדיהו. כד חזייה רב יהודה חיירך אמר ליה: לא מסתיירך דשמתיה להווא גברא אלא אחוכי נמי חיירך בי? אמר ליה: לאו בדירך מחייכנא אלא דכי אזלינא להווא עלמא בדיחא דעתאי דאפילו לגברא כוותרך לא חניפי ליה. נח נפשיה דרב יהודה, אתא לבי מדרשא אמר להו: שרו לוי! אמרו ליה רבנן: גברא דחשיב כרב יהודה ליכא הכא דלישרי לך, אלא זיל לגביה דרבי יהודה נשיאה דלישרי לך, אזל לקמיה, אמר ליה לרבי אמר: פוק עיין בדיניה, אי מיבעי למישרא ליה - שרי ליה. עיין רבי אמר בדיניה, סבר למישרא ליה. עמד רבי שמואל בר נחמני על רגליו ואמר: ומה שפחה של בית רבי לא נהגו חכמים קלות ראש בנידויה שלש שנים - יהודה חבירינן על אחת כמה וכמה! אמר רבי זירא: מאי דקמן דאתא האיידנא האי סבא בבי מדרשא, דהא כמה שני לא אתא. שמע מינה לא מיבעי למישרא ליה. לא שרא ליה. נפק כי קא בכי ואזיל, אתא זיבורא וטרקיה אממתיה, ושכיב. עיילוהו למערתא דחסידי - ולא קיבלוהו, עיילוהו למערתא דדייני - וקיבלוהו. **מאי טעמא? - דעבד כרבי אילעאי.** דתניא, רבי אילעאי אומר: אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו - ילך למקום שאין מכירין אותו, **וילבש שחורים ויתעטף שחורים**, ויעשה מה שלבו חפץ, ואל יחלל שם שמים בפרהסיא.

There was a certain Torah scholar who gained a bad reputation due to rumors about his conduct. **Rav Yehuda said: What should be done? To excommunicate him** is not an option. **The Sages need him**, as he is a great Torah authority. **Not to excommunicate him** is also not an option, as then **the name of Heaven would be desecrated**. **Rav Yehuda said to Rabba bar bar Ḥana: Have you heard anything with regard to this issue? He said to him: Rabbi Yohanan said as follows: What is the meaning of that which is written: "For the priest's lips should keep knowledge, and they should seek Torah at his mouth; for he is a messenger of the Lord of hosts" (Malachi 2:7)?** This verse teaches: **If the teacher is similar to an angel of the Lord**, then **seek Torah from his mouth**, but if he is **not pure and upright**, then **do not seek Torah from his mouth**; even if he is knowledgeable about Torah, do not learn from him. Based on this statement, **Rav Yehuda ostracized** that Torah scholar. **In the end**, after some time had passed, **Rav Yehuda took ill** and was on the verge of death. **The Sages came to inquire about his well-being**, and the ostracized scholar **came along with them as well**. **When Rav Yehuda saw him**, that scholar, **he laughed**. The ostracized scholar **said to him: Was it not enough that you excommunicated that man**, i.e., me, **but now you even laugh at me?** **Rav Yehuda said to him: I was not laughing at you; rather, I am happy as I go to that other world that I did not flatter even a great man like you**, but instead I treated you fairly in accordance with the *halakha*. **Rav Yehuda died**. The ostracized scholar **came to the study hall and said** to the Sages: **Release me** from the decree of ostracism. **The Sages said to him: There is no man here as eminent as Rav Yehuda who can release you** from the ostracism. **Rather, go to Rabbi Yehuda Nesia** in Eretz Yisrael, as only **he can release you**. That scholar **came before** Rabbi Yehuda Nesia. **Rabbi Yehuda Nesia said to Rabbi Ami: Go and examine his case. If it is necessary to release him** from his decree of ostracism, **release him** on my behalf. **Rabbi Ami examined his case and thought** at first **to release him** from his ostracism. But **Rabbi Shmuel bar Nahmani rose up on his feet and said: If the maidservant in the house of Rabbi Yehuda HaNasi once ostracized another person**, and **the Sages did not relate frivolously to her** decree of ostracism and did not revoke it until **three years** had passed, **all the more so**, with regard to a decree of ostracism placed by **Yehuda our colleague**, we must take it seriously and not release this scholar. **Rabbi Zeira said: What caused this Elder**, Rabbi Shmuel bar Nahmani, **to come before us in the study hall today though for many years he did not come**, and now he comes precisely during this discussion. **Learn from this that it is not necessary to release him** from his decree of ostracism, as this combination of events is certainly not a coincidence. Rather, it should be viewed as an instructive sign from Heaven. Consequently, Rabbi Ami **did not release him** from the ostracism, and the ostracized scholar **left in tears**. **A wasp came and stung the ostracized scholar on his penis and he died**. Because he was a great Torah scholar, **they took him into the caves in which the pious are interred** in order to bury him there, **but the caves did not accept him**. A snake stood at the entrance of the caves and did not let them pass. **They then took him into the caves of the judges, and they accepted him**. The Gemara asks: **What is the reason** that he was accepted there? The Gemara answers: Even though he sinned, **he still acted in accordance with the opinion of Rabbi Ilai, as it is taught in a baraita: Rabbi Ilai says: If a person sees that his evil inclination is gaining control over him** and he cannot overcome it, then **he should go to a place where he is not known. He should wear black, and he should wrap his head in black**, as if he were a mourner. Perhaps these changes will influence him, so that he not sin. Even if these actions do not help, **he should at least do as his heart desires in private and not desecrate the name of Heaven in public**. Although this person had sinned, he did so in private and in a manner that did not publicly desecrate God's name, and therefore it was fitting that he be given an honorable burial.

7. רא"ש מסכת מועד קטן פרק ג

וליתא לדרבי אילעאי אלא אף על פי שמתגבר יצרו של אדם עליו מיבעי ליה לאותובי יצריה דקי"ל (ברכות דף לג ב) הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים.